

عنوان مقاله:

بررسی سبک تصمیم گیری مدیران و میزان اثر بخشی آن در صنعت بیمه ی کشور

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی مدیریت، تجارت جهانی، اقتصاد، دارایی و علوم اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

صدیقه حمادی - کارشناسی ارشد دانشکده ی کارفرینی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

بی شک، جوهره ی اصلی هر سازمانی مدیران آن سازمان بوده و تصمیم گیری آنان بر روند حرکت و پیشرفت سازمان ها تاثیر بسزایی دارد و بنیه ی اصلی سازمان را رقم می زند . سبک تصمیم گیری مدیران در صنعت بیمه نه تنها جزء نبض های حیاتی این صنعت و شرکت های بیمه ای بوده بلکه با پیش رو قرار گرفتن این تصمیمات در چرخه ی جدیدی از وضعیت اقتصادی و نگرش رو به رشد دیجیتالی شدن و تحولات، اهمیت و توجه به این موضوع پیشتر مورد توجه بوده و آینده ی شرکت ها ی بیمه متاثر از روند تصمیم گیری مدیران، رشد یا افول خود را رقم میزند. لذا در همین راستا فرضیه ی ما نشئت گرفته از این است که: اثر بخشی این تصمیمات به حدی موثر است که دست یابی یا عدم دست یابی به رسالت سازمان ها را رقم میزند و ما در این مقاله بر آنیم ضمن نگاه کلی بر دیدگاه بزرگان و دانشمندان بر سبک های تصمیم گیری مدیران به بررسی و میزان اثر بخشی سبک های عمومی تصمیم گیری در صنعت بیمه ی کشور بپردازیم. به همیم منظور نمونه ای متشکل از ۷۴ نفر از مدیران صنعت بیمه ای کشور در سال ۱۴۰۱-۱۴۰۲ سطوح مختلف را تشکیل داده اند. و روش نمونه گیری پرسشنامه ی سبک های عمومی تصمیم گیری GDMS اسکات و بروس، ۱۹۹۵، میباشد با توجه به انجام آزمون های پایایی و روایی داده های نمونه و تحلیلی های مربوط بر اساس رویکرد و عملکرد موثر سبک تصمیم گیری که یک ابزار معتبر در این زمینه به شمار می آید. نتایج به دست آمده در صنعت بیمه حاصل از ان است که مدیران صنعت بیمه با استفاده از سبک تصمیم گیری شهودی و عقلانی در تصمیمات خود با اطمینان بیشتری نسبت به سبک های وابستگی و اجتنابی اعتماد دارند هر چند که با بالا رفتن سطوح سازمانی به علت نوع روبرویی با مسایل این تصمیمات با رویکرد آنی ارجحیت پیدا می کند .

کلمات کلیدی:

GDMS، سبک های تصمیم گیری ، مدیران بیمه ، صنعت بیمه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1689455>

